

BRANISLAV JOBUS

ILUSTROVAL IGOR DEREVENEC

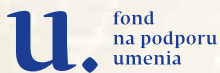
ULTRA NECHUTNÉ KOMANDO

KOMISÁR
MR. Q
ZASAHUJE

Tento projekt z verejných zdrojov podporil

Text © Branislav Jobus 2023

Illustrations © Igor Derevenec 2023

Slovak edition © Vydavateľstvo SLOVART, spol. s r. o., Bratislava 2023

Všetky práva vyhradené. Žiadna časť tejto knihy sa nesmie reprodukovat ani šíriť v nijakej forme ani nijakými prostriedkami, či už elektronickými, alebo mechanickými, vo forme fotokópií či nahrávok, respektíve prostredníctvom súčasného, alebo budúceho informačného systému a podobne bez predchádzajúceho písomného súhlasu vydavateľa.

ISBN 978-80-556-6098-1

BRANISLAV JOBUS

ILUSTROVAL IGOR DEREVENEC

ULTRA NECHUTNÉ KOMANDO

**KOMISÁR
MR. DGE**

ZASAHUJE

slovar

Obsah

Spis č. 1:	MRODGETÍM A PRESUN NA OSTROV KERKYRA.....	7
Spis č. 2:	AKO TCHORA ALADYMA ZAŠTÍPALI OČI	13
Spis č. 3:	AKO ULTRA NECHUTNÉ KOMANDO BOMBARDOVALO KOMISÁRA KALORICKÝMI BOMBAMI.....	19
Spis č. 4:	AKO ULTRA NECHUTNÉ KOMANDO OTESTOVALO VÍRUS TUPELO	26
Spis č. 5:	AKO NA OSTOV KERKYRA PRILETEL GRÉCKY MYSLITEL PLAFÓN.....	33
Spis č. 6:	AKO KOMISÁR MRODGE ZVLÁDOL KALORICKÝ ÚTOK	40
Spis č. 7:	AKO POČÍTAČOVÝ TÍM ČACHRE-MACHRE VYPUSTIL Z PODMORSKEJ TOVÁRNE NA KLAMSTVO SVOJU PRVÚ DEZINFORMÁCIU	47

Spis č. 8:	KONCERT LAMENTUJÚCEJ LAMY A JEJ HUDOBNEJ SKUPINY SLZY NEŠŤASTIA	54
Spis č. 9:	ZÁSADNÁ INFORMÁCIA NAHLUHLÉHO ZVUKÁRA HLUCHÁŇA UCHÁŇA	60
Spis č. 10:	ZÁCHRANA CHOBOTNICE SALMONELY A OBJAVENIE PODMORSKÉHO KRYTU ULTRA NECHUTNÉHO KOMANDA.....	67
Spis č. 11:	AKO UNK UKRADLO VLAS DEDA VŠEVEDA Z MÚZEA V AKROPOLE.....	74
Spis č. 12:	AKO KOMISÁR MRODGE ZATKOL SKORO CELÉ UNK VRÁTANE FALOŠNÉHO GRÉCKEHO MYSLITEĽA PLAFÓNA	81
Spis č.13:	POSLEDNÝ ÚDER ULTRA NECHUTNÉMU KOMANDU	88

Spis č. 1

MRODGETÍM A PRESUN NA OSTROV KERKYRA

„Pán komisár! Pán komisár Mrodge! Vydržíme, ešte posledných päť minút. Makáme, makáme, nepoľavujeme!“ povzbudzoval mroža komisára Mrodgeho osobný tréner, tučniak Kryha. Statný mrož si zaplatil fitpobyt s cieľom čo najviac schudnúť.

Mrodgeho snom bolo prepchať sa cez mreže klietky v Zoologickej záhrade v Bratislave, v ktorej bola na ne-dobrovoľnom pobyte prenádherná mrožica Karanténa. Komisárovi fitpobyt sťažoval aj fakt, že prebiehal v krutých mrazoch na Antarktíde, kde mal vymakaný tučniak Kryha trvalé bydlisko.

„Okej, pomaly docvičíme, lopatou naberieme zamrznutý pot zo zeme a hodíme ho na váhu. Podľa toho zistíme, koľko ste schudli, pán Mrodge,“ inštruoval svojho klienta tučniak a malými krídelkami pobádal zničeného mroža nabrať každúčkú zamrznutú kvapku potu, čo zo seba tak krvopotne vyžmýkal.

„Dnes budete papať iba ryby, pán mrož. A, prosím, iba jedno vedro, nie dve ako včera! Máte veľký apetít, ale keď chcete ísť s váhou dole, musíte obmedziť príjem,“ mudroval tučniak, povolaním dietológ a osobný tréner, ktorý bol taký namakaný, až mu svaly vydúvali perie.

„Pán Mrodge! Pán komisár, máte telefón!“ vykrikla z iglu pani tučniačica Kryhová a mávala na zničeného komisára.

„Ešte aj tu ma našli,“ skonštatoval sucho komisár, a keď ťažkopádne kráčal k jurte so satelitným telefónom, štrngal ako hrkálka, lebo z neho neustále opadávali zamrznuté kvapky potu. Bol však na seba nesmierne hrdý, pretože lopatou hodil na váhu minimálne za vedro tých ľadových guľôčok.

„Čože? Záhadne mizne piesok z pláže? A z ktorej?“ mrmlal do telefónu nie príliš nadšený Mrodge, lebo fit-pobyť ešte ani zďaleka nebol v poslednej fáze. „Ostrov Kerkyra? Aha. Piesok? Mizne? Zaujímavé. Dohodnem sa so svojím trénerom, obvolám svoj Mrodgetím a určite tú záhadu vyriešim, pán prezident.“ Ukončil rozhovor a na chvíľu sa zamyslel.

„Tak to by chcelo nový plán, pán tréner,“ pozrel na chudého tučniaka Kryhu, ktorý mu okamžite začal spisovať, čo si môže dovoliť a nedovoliť zjesť na slnkom zaliatom ostrove Kerkyra, aby dodrжал prísny kalorický príjem.

„Žiadne cestoviny, žiadna ryža, žiadne pečivo, len chudé mäsko a zelenina. Jesť trikrát denne s päťhodinovými prestávkami. Nuž, a dohodneme sa, že ak čo i len jeden jediný raz porušíte diétu, okamžite sa vrátite na Antarktídu a začneme od úplného začiatku. Je to jasné, pán komisár?“

Tréner nastavil kruté diétne pravidlá, no komisárovi už hučalo v obrovskej hlave, uvažoval, koho tentoraz povolá do svojho profesionálneho Mrodgetímu. Zapol satelitný telefón a na druhý deň už na priezračnom antarktíckom ľade pristával Mrodgeho špeciál, z ktorého jeden za druhým vystupovali jeho pomocníci. Komisár ich všetkých

privítal a predstavil svojmu trénerovi tučniakovi. Museli však ten ceremoniál urýchliť, lebo niektorí členovia Mrodgetímu nemali radi krutú zimu a hrozilo im zamrznutie.

„Pavúk De Gen, hodinár. Býva v mojom opasku a tenúčkymi nožičkami ukazuje presný čas. Okrem toho zaisťuje tie najjemnejšie stopy na miestach činu. Pijavica Sosámráda pochádza z Indie a je detektor pravdy. Dáte si ju na prštek, krídlo alebo hocijakú inú časť tela, a ona vycíti, či hovoríte pravdu alebo klamete – podľa toho, ako sa vám trasie končatina. Ploštice sú, samozrejme, najlepšie na odpočúvanie. Šup, a ihneď späť do lietadla, nerád by som o vás prišiel v tomto krutom mraze!“ zavelil Mrodge a pokračoval v predstavovaní svojho tímu.

„Labuť Violette. Lepšieho vzdušného pozorovateľa nezoženiete nikde na svete.“ Plutvou ukázal na labuť vychádzajúcu z lietadla, ktorú hneď medzi dverami striaslo od zimy.

„Stonožka inžinierka Mendelejevová. Potrebujete chemický rozbor? Chcete modifikovať pšenicu tak, že stačí pár zrn a premeníte sa na obra? To je pre našu vedkyňu úplná hračka. Mnohokrát namiešala také trhaviny, o akých sa ani jej samej nesnívalo. Jej výsledky sú ohromujúce. Blchy, čo používame ako biologickú útočnú skupinu a tajné kamery, nech zostanú v lietadle, prosím. Ďalší z nášho tímu je... holub Nehoslav, najlepšie GPS, aké poznám!“

Holub sa uklonil tučniakovi Kryhovi, a čo najrýchlejšie odcupital do vykúreného iglu, aby nezmrzol. Svätójánske mušky, čo v tíme pracovali ako nočné videnie, schované pod jeho krídlami, radšej ani nevykukli.

Ako posledný vystúpil nový člen tímu, tchor Aladym. Ten sa ukrutnej antarktiskej zimy veru vôbec nebál, lebo si vedel zakúriť, kdekoľvek a kedykoľvek sa mu zachcelo. Okrem iných úloh mal na starosti aj vyhlásenie chemického poplachu.

„Vitaj, Aladym, prosím, nezakúr v iglu, to momentálne vykuruje elektrocentrála,“ upozornil svojho kolegu komisár.

Všetci spozorovali, že diéta zaberá a komisár je naozaj trošku svižnejší ako počas poslednej akcie.

„Tak, kolegovia, náš plán je takýto.“ Mrodge vytiahol obrovskú mapu a plutvou ukázal na ostrov Kerkyra, kde záhadne mizne piesok z pláže. „Toto je cieľ našej cesty.“

Holub Nehoslav, ktorý mal na starosti GPS navigáciu, si dobre prezrel mapu.

„S tým by nemal byť problém. Máme dosť paliva, aby sme to dali na jeden šup bez medzipristátia,“ zahrkútal s pokojom profesionála a pod krídlami mu zasvietili svätójánske mušky, tiež zvedavé na cieľovú destináciu.

„Jéj, ľad na schladenie do nápoja!“ potešil sa tchor Aladym a z váhy, na ktorej si Mrodge vážil svoj zamrznutý pot, vzal za hrst guľôčok a hodil si ich do horúceho čaju.

Mrodge sa pozrel na svojho trénera, tučniaka Kryhu a s vytreštenými očami šepol:

„Tak z toho budú riadne šupy. Hádám sa v lietadle nerozkokoší.“

O pár minút už mávali Antarktíde cez vyškrabkanú dierku na zamrznutom okne naštartovaného Mrodgeho špeciálu, ktorý mieril na grécky ostrov Kerkyra.

